

Lyžařský výcvikový kurz 2017

Terezie Hortová, 5. A

Ve dnech 23. až 28. ledna se dvě třídy (5. A a 1. C) Gymnázia Velké Meziříčí vydaly na lyžařský výcvikový kurz do Karlova pod Pradědem.

Den první (pondělí) ... a vše pečlivě osušíme skivo utěrkou

Cesta autobusem proběhla bez větších komplikací a většina účastníků zájezdu se během ní stačila prospat na celý týden dopředu. Po příjezdu do Karlova nám byly přiděleny pokoje. Spěšně jsme si vybalili a odebrali se k obědu. Odpoledne jsme zažili svůj první lyžařský výcvik. Byli jsme rozřazeni do pěti skupin dle zkušeností a pokoušeli se, v rámci svých možností, co nejméně bolestivě sjet svah. Po následné večeři jsme ještě zhlédli film o správné údržbě lyží a byli důkladně poučeni o nepostradatelnosti skivo utěrek.

Den druhý (úterý) Kdo maže,...

Ranní vstávání šlo těžko, ale vidina snídaně nás popohnala. Poté dopolední výcvik, oběd a konečně dlouho očekávané běžkování. Byli jsme rozděleni do dvou družstev dle reakce na otázku: „Stáli jste na tom někdy?“ Ti, jejichž odpověď byla ano, připadli panu Muchovi a podnikli s ním výstup do sedmikilometrového kopce, na jehož vrcholu je čekala odměna v podobě zavřeného občerstvení. Členové druhého družstva, kteří odpověděli na otázku záporně, se naučili základy jízdy a potom kvůli dokonalému ovládnutí techniky obíhali chatu. Nemilou cestou jsme všichni zjistili, že motto pana Dočkala: „Kdo maže, ten jede“ je pravdivé, a po návratu na ubytování jsme padli vyčerpáním ještě silnějším než předešlého večera.

Den třetí (středa) ... hrozí nedostatek bílkovin!

Třetí den je kritický. Tato věta nám byla řečena několikrát. Samozřejmě jsme ji nebrali nějak vážně. To však byla zásadní chyba. Ranní výcvik proběhl relativně klidně a na odpoledne jsme měli naplánovanou jen menší procházku do blízkého městečka. Bylo nám řečeno, že tam je obchod, a tudíž budeme mít možnost doplnit si zásoby. Je k podivu, že nás tam učitelé vůbec vzali, když věděli, že kluci z kvinty si hodlají koupit maso a na pokoji si ho připravit. Nakonec tedy někteří odcházeli z obchodu s kuřecími řízkami, mlékem nebo vejci, jiní s celým oddělením sladkostí nacpaným v batohu. Pro studenty, kteří ještě po návratu sršeli energií, tu byla možnost večerního lyžování. Z toho se naštěstí většina vrátila bez úhony - až na Káju, ale to už není nic nového. Tentokrát se zastavila o turniket.

Čtvrtý den (čtvrtek) Po práci - legraci

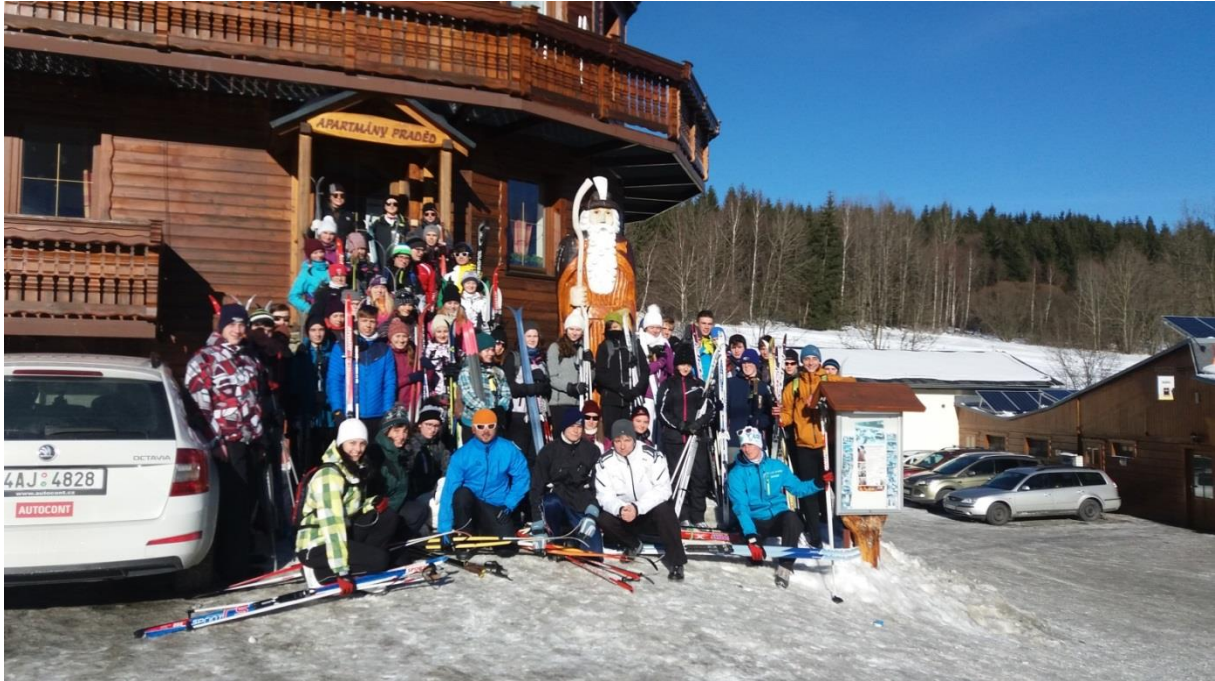
Po nenáročném středě přišel den ve znamení sjezdů. Výcvik od snídaně do oběda a zase hurá na svah! Po večeři následoval program 5. A. Obě třídy totiž dostaly za úkol připravit si na jeden z večerů asi hodinovou zábavu pro všechny účastníky. Nedopadlo to tak katastrofálně, jak jsme očekávali, a dokonce se nám podařilo zapojit i vyučující.

Pátý den (pátek) ... a zase ty běžky

Poslední výcvik na lyžích už byl nenáročný. Všichni jsme byli schopni po týdnu intenzivního tréninku alespoň sjet bezpečně kopec, a proto nám bylo ponecháno víc prostoru na volné jízdy. Po obědě jsme se vydali na druhý výlet na běžkách. Tentokrát všichni dohromady. Trasa byla kratší a na jejím vrcholu se nacházela restaurace, tentokrát otevřená. Po návratu na ubytování nás čekala ještě večeře, program 1. C a bohužel poslední večer našeho pobytu.

Den šestý (sobota) ... a musíme se vrátet?

Uteklo to neskutečně rychle a přišel konec týdne. Po snídani jsme dostali jediný úkol: kompletně vyklidit apartmány a připravit se na příjezd autobusu. Po splnění této vyčerpávající práce a naložení posledních zavazadel jsme mohli vyrazit k domovu.

Všichni účastníci před chatou.

Po výcviku sjezdového lyžování.